<u>Vážení přátelé, kamarádi, vodáci i nevodáci.</u>

Jak je již 8 let dobrým zvykem, uspořádali jsme opět poslední víkend v srpnu společensko – kulturně - sportovní akci ***„Policejní rafťák“***.
Poslušně hlásíme a je nám ctí všem oznámit, že jsme společně zdolali, respektive spluli, další krásnou českou řeku, a to zlatonosnou Otavu. Jak k tomu došlo? Celkem jednoduše. Počasí nám oproti loňskému roku přálo, a tak se 31 našich vodáků včetně dětí, vydalo v pátek 30. 8. 2019 autem, či vlakem do vodáckého kempu Podskalí, spíš možná v podhradí strakonického hradu. Ubytování sice skromné, ale pro naše potřeby dostačující, což potvrdila i naše kamarádka Bohunka.

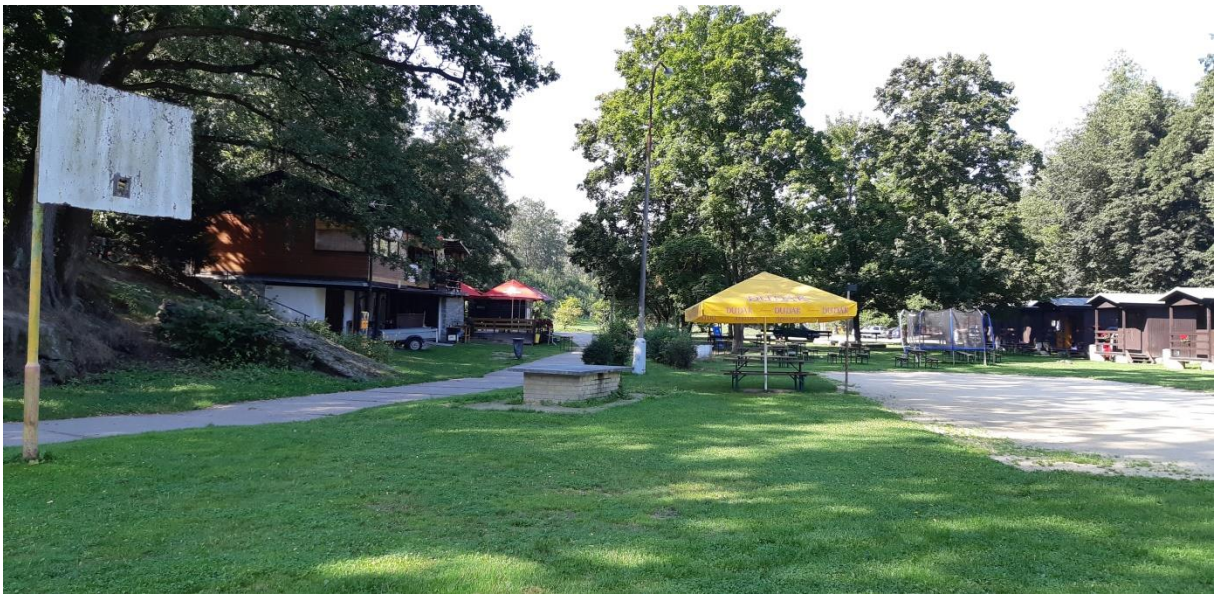

Na oběd jsme vyrazili společně do města a poté na strakonický hrad. Zde je přístupná z důvodu rekonstrukce zatím pouze věž, *krásný výhled na celé město* a černá kuchyně.

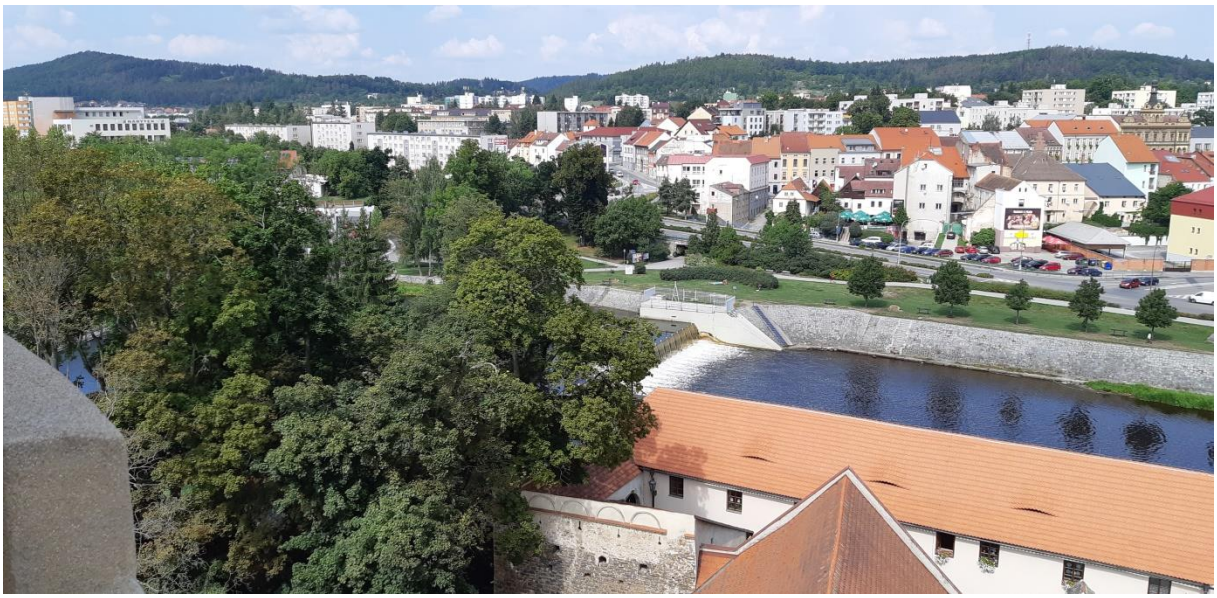

Vzhledem k tomu, že páteční večer probíhal na druhém břehu řeky jakýsi hudební festival, nechali Karel Vacek a Míra Blažek své kytary odpočívat. Někteří navštívili ochotnické divadlo na nádvoří strakonického pivovaru, ostatní ochutnávali v družném hovoru pivko, vínko a pálenku v kempu, kde se o dostatečné množství a kvalitu vždy stará zásobovací rodinné družstvo Lorů. Děkujeme.

V sobotu ráno po individuální rozcvičce Bohunky, Ládi a Gábiny, jsme byli v 9 hodin připraveni splout poslední části Otavy ze Strakonic s cílem doplout až do Písku.

Před vyplutím jsme si připomněli, a vodáckým pozdravem Ahóóóój pozdravili, našeho bodrého kamaráda Miloše Novozámského, který se před rokem s námi této, jeho poslední, akce zúčastnil a krátce poté se odebral do vodáckého, turistického, cyklistického, běžkařského a hlavně IPA(áckého) nebe.

Počasí nám přálo, ale vody bylo místy málo, takže jsme několikrát museli přes palubu a tahali jsme rafty, ale i kánoe. Nejen tahle dost podstatná skutečnost, ale i to, že řeka tak nějak netekla, nás po 6 hodinách plavby přimělo k rozhodnutí, že plán není dogma a plavbu jsme ukončili už v Sudoměři.

A udělali jsme dobře. U místní vlakové zastávky, mimo jiné „Na znamení“, bylo dobré posezení v hospůdce, kde jsme mohli doplnit pitný režim. Pak už následovala cesta vlakem zpět do kempu a večeře v podobě výborné čočkové polévky a knedlíků plněných borůvkami či uzeným. Byla to bašta. Večer probíhal už za doprovodu kytar a zpěvu, ale je pravda, že většina z nás byla jak neustálým pádlováním, tak horkem zmožena, takže o půlnoci jsme šli spát.

Nedělní dopoledne probíhalo jako obvykle, to znamená, že jsme po snídani předávali pamětní listy a společnou fotografií s vlajkou IPA jsme letošní ročník zakončili.

Naše poděkování patří všem věrným účastníkům. Zvláštní poctu si však zaslouží jako vždy kytaristé a zpěváci Karel Vacek a Míra Blažek, dále Jarda Honc a Honza Ženíšek, kteří se i se svými tělesnými dispozicemi vtěsnali do raftu a naši zásobovači z Boskovic Soňa a Pavel Lórovi. Díky.

A jaká řeka nás čeká příští rok? Bude to opět řeka ze západu Čech, tentokrát Ohře. Věříme, že se všichni máme opět na co těšit. Nejen na řeku, ale hlavně na opětovné setkání s dobrými kamarády.
Aa voovoo tom to je.

Vodě ahoj.

Pavel Chalupský a Laďa Plochý.